

**SZCZEGÓŁOWE WARUNKI I SPOSÓB OCENIANIA
Z RELIGII
w Szkole Podstawowej nr 51
im. Jana Pawła II
w Lublinie**

Na podstawie:

1. Ustawy o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz. U. z 2016 r. poz.1943, 1954,1985, 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292)
2. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz. U. z 2017 r. , poz. 1534)

Dokument zawiera:

- wymagania edukacyjne niezbędne do otrzymania przez ucznia poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z religii wynikających z realizowanego programu nauczania;
- sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów;
- warunki i tryb otrzymania wyższej niż wystawiona rocznej oceny klasyfikacyjnej z religii.

Obowiązują od 01. 09. 2019 roku

Nauczyciel religii na początku każdego roku szkolnego informuje uczniów oraz rodziców/prawnych opiekunów o:

- 1) szczegółowych wymaganiach edukacyjnych do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych;
- 2) sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów;
- 3) warunkach i trybie uzyskania wyższej niż wystawiona rocznej oceny klasyfikacyjnej.

KRYTERIA
DO UZYSKANIA POSZCZEGÓLNYCH
ŚRÓDROCZNYCH I ROCZNYCH OCEN KLASYFIKACYJNYCH
WYNIKAJĄCYCH
Z REALIZOWANIA PROGRAMU NAUCZANIA RELIGII
WRAZ Z KRYTERIAMI NA POSZCZEGÓLNE OCENY

(DU.83 poz. 562 z 2007r., z późniejszymi zmianami; Statut Szkoły)
Rozporządzenie o klasyfikowaniu, ocenianiu i promowaniu uczniów

Uczeń może otrzymać ocenę celującą, jeżeli:

- 1) posiada wiedzę i umiejętności wykraczające poza zakres materiału określonego szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi na ocenę bardzo dobrą;
- 2) uzyskał średnią z „ocen ważonych” min. 5,3
- 3) odpowiada poprawnie, samodzielnie i wyczerpująco;
- 4) samodzielnie i poprawnie wyciąga wnioski ze zdobytej wiedzy;
- 5) uczestniczy w konkursach o charakterze religijnym na poziomie szkolnym, międzyszkolnym, ogólnopolskim, parafialnym itp.
- 6) w miarę możliwości uczestniczy w zajęciach dodatkowych, akcjach lub przedsięwzięciach o charakterze religijnym w szkole lub poza nią;
- 7) przekazuje wiedzę innym;
- 8) aktywnie uczestniczy w katechezie (min. 5 zaznaczonych aktywności w semestrze);
- 9) samodzielnie rozwija zainteresowania przedmiotem;
- 10) bardzo starannie prowadzi zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń (o ile taki jest przewidziany programem).

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- 1) opanował pełną wiedzę i umiejętności określone szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi;
- 2) uzyskał średnią z „ocen ważonych” min. 4,5
- 3) w czasie odpowiedzi ustnej odpowiada poprawnie, samodzielnie i wyczerpująco;
- 4) poprawnie wyciąga wnioski ze zdobytej wiedzy;
- 5) korzysta z różnych źródeł informacji;
- 6) aktywnie uczestniczy w katechezie szkolnej (min. 5 zaznaczonych aktywności w semestrze)
- 7) starannie prowadzi zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń (o ile taki jest przewidziany programem).

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- 1) opanował wiedzę i umiejętności określone szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi na ocenę dobrą, tzn. zna i rozumie większość treści zawartych w programie nauczania;
- 2) uzyskał średnią z „ocen ważonych” min. 3,51;
- 3) wykazuje aktywność w czasie pracy na lekcji;
- 4) w czasie odpowiedzi ustnej odpowiada poprawnie i samodzielnie lub z niewielką pomocą nauczyciela;
- 5) samodzielnie rozwiązuje zadania typowe;

- 6) prowadzi zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń (o ile taki jest przewidziany programem).

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- 1) opanował wiedzę określoną szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi na ocenę dostateczną, tzn. zna i rozumie podstawowe treści zawarte w programie nauczania (posiada luki o charakterze szczegółowym). Wykazuje niektóre umiejętności objęte programem nauczania na danym poziomie edukacyjnym;
- 2) uzyskał średnią „ocen ważonych” min. 2,51;
- 3) udziela odpowiedzi niepełnych lub z błędami. Odpowiada samodzielnie lub z pomocą nauczyciela;
- 4) wykazuje chęć pogłębienia wiedzy pomimo różnych trudności;
- 5) z własnej inicjatywy przynajmniej sporadycznie angażuje się w dyskusjach, akcjach, konkursach o charakterze religijnym;
- 6) prowadzi zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń (o ile taki jest przewidziany programem).

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- 1) opanował wiedzę i umiejętności określone szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi na ocenę dopuszczającą tzn. ma duże braki w wiadomościach i umiejętnościach z zakresu podstawowego;
- 2) uzyskał średnią z „ocen ważonych” min. 1,5
- 3) rozumie tylko proste pojęcia lub tylko wybrane treści;
- 4) udziela odpowiedzi niepełnych, z błędami. Pracuje z pomocą nauczyciela;
- 5) przy pomocy nauczyciela potrafi wykonać proste zadania i wyciągać proste wnioski,
- 6) nie angażuje się w sprawy religijne na katechezie szkolnej;
- 7) ma lekceważący stosunek do przedmiotu;
- 8) niesystematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń (o ile taki jest przewidziany programem).

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- 1) nie opanował wiedzy i umiejętności określonych szczegółowymi wymaganiami edukacyjnymi na ocenę dopuszczającą;
- 2) nie udziela odpowiedzi nawet z pomocą nauczyciela;
- 3) nie potrafi wykonać prostych poleceń nawet przy pomocy nauczyciela;
- 4) nie wykazuje chęci wyrównania braków wiedzy;
- 5) ma lekceważący stosunek do przedmiotu;
- 6) nie prowadzi zeszytu przedmiotowego ani (lub) zeszytu ćwiczeń.

Postanowienia końcowe:

Przy ustalaniu oceny z religii należy brać pod uwagę również wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków w czasie katechezy oraz jego postawę wobec zasad moralności chrześcijańskiej.

Szczegółowe wymagania edukacyjne

Wymagania edukacyjne z religii kl. V

Uczeń potrafi modlitwy:

„Znak krzyża”, „Modlitwa Pańska”, „Pozdrowienie Anielskie”, „Modlitwa do Anioła Stróża”, „Wieczny odpoczynek”, „Wierzę”, „Dekalog”, „Przykazania Kościelne”, „Przykazanie Miłości”, „Siedem Sakramentów”, „Akty”, „Prawdy wiary”, „Grzechy główne”, „Któryś za nas”, „Chwała Ojcu”, „Warunki dobrej spowiedzi”, „Pod Twoją obronę”, „Modlitwa do Ducha Świętego”, „Koronka do Bożego Miłosierdzia”

Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne:	Treści nauczania – wymagania szczegółowe:	
		Wiedza	Umiejętności
Po wakacjach mam dużo wrażeń i pytań – poprowadź mnie, Boże!	<ul style="list-style-type: none"> • Uświadomienie uczniom potrzeby refleksji i zastanawiania się nad otaczającym nas światem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada o dostrzeżonych zjawiskach przyrodniczych w otaczającym go świecie. • Formułuje konkretne pytania egzystencjalne na podstawie doświadczeń wakacyjnych. • Wskazuje na pytania ludzi dotyczące Panu Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje źródła, w których można znaleźć odpowiedzi na pytania, stawiane Bogu. • Wskazuje na katechezę jako jedno z wielu miejsc szukania odpowiedzi na pytania, które człowiek stawia Bogu.
Bóg stworzył dla nas świat	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie stworzenia świata jako daru miłości Pana Boga dla człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje biblijne stworzenia świata, wyjaśnia pojęcie „stwórca”. • Tłumaczy, że w świecie jest wszystko, czego potrzebujemy do życia. • Opowiada o św. Franciszku z Asyżu jako patronie ochrony przyrody. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia postawę troski o świat i wdzięczności wobec Boga za dzieło stworzenia, którego czuje się adresatem. • Wskazuje miejsce w Biblii, gdzie znajduje się opis stworzenia świata.
Bóg daje nam życie	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie człowieka jako najdoskonalszego stworzenia Pana Boga na ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje prawdę, że człowiek jest stworzony przez Pana Boga. • Interpretuje podobieństwo człowieka do Stwórcy. • Znajduje opis stworzenia człowieka w Biblii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dziękuje Bogu za życie, rozum, wolę i zdolność do miłości. • Uzasadnia potrzebę i możliwości własnego rozwoju.
Bóg daje nam pomocną dłoń – aniołowie	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Boga jako Stwórcy aniołów. • Pogłębienie wiedzy dotyczącej roli aniołów, a zwłaszcza Anioła Stróża, w naszym życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje prawdę, że Bóg jest Stwórcą aniołów. • Wymienia imiona trzech Archaniołów. • Podaje cechy aniołów, określa w czym są podobni, a czym różnią się od Boga i ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania wobec Anioła Stróża. • Uzasadnia konieczność modlitwy do aniołów. • Określa, na czym polega łączność i solidarność świata aniołów z ludźmi.
Bóg zaprasza do wspólnoty życia z sobą	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie stanu szczęścia człowieka przed grzechem pierworodnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Definiuje treść pojęcia „raj”. • Interpretuje drugi opis stworzenia człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podkreśla zaznaczenie bliskości Pana Boga w relacji do człowieka. • Uzasadnia potrzebę

		<ul style="list-style-type: none"> •Wymienia dary, jakie człowiek otrzymał od Pana Boga. •Podaje zadania i możliwości, jakie człowiek miał w Raju. 	<p>angażowania się człowieka w udoskonalanie świata.</p> <ul style="list-style-type: none"> •Odkrywa zadania dla siebie w budowaniu własnego szczęścia.
Ludzie zrywają wspólnotę życia z Bogiem	<ul style="list-style-type: none"> •Ukazanie przyczyn i skutków grzechu pierworodnego. 	<ul style="list-style-type: none"> •Definiuje grzech pierworodny. •Podaje i interpretuje skutki grzechu pierworodnego. •Znajduje w Biblii perykopę grzechu pierworodnego. •Uczeń wie również, że grzech nie zmienił nastawienia Pana Boga do ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> •Uzasadnia zbieżność między swoimi grzechami, a skażeniem ludzkiej natury przez grzech pierworodny. •Przeprasza za swoje grzechy i wskazuje na konieczność Bożej pomocy w walce z grzechem.
Grzechem krzywdzę drugiego człowieka	<ul style="list-style-type: none"> •Ukazanie, że człowiek, grzesząc, rani innych ludzi. •Kształtowanie postawy pracy nad cnotami. 	<ul style="list-style-type: none"> •Wyjaśnia, kim byli Kain i Abel. •Wskazuje, czym kierował się Kain, zabijając Abła. •Wylicza i wyjaśnia grzechy główne. •Definiuje pojęcie „cnota” i dobiera cnoty przeciwstawne do grzechów głównych. 	<ul style="list-style-type: none"> •Dostrzega i nazywa grzechy główne w swoim życiu. •Uzasadnia potrzebę i sposoby pracy nad swoimi wadami przez kształtowanie w sobie cnót.
Grzechem niszczy wspólnotę	<ul style="list-style-type: none"> •Ukazanie na przykładzie wieży Babel, że człowiek grzesząc, niszczy jedność wspólnoty, w której żyje. •Kształtowanie postawy zadośćuczynienia za popełnione zło i postawy przebaczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> •Własnymi słowami opowiada historię budowy wieży Babel. •Wskazuje, na przyczynę konfliktów i nieporozumień między ludźmi. •Wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu. •Podaje przykłady zadośćuczynienia za popełnione grzechy. 	<ul style="list-style-type: none"> •Wskazuje na przyczynę konfliktów z innymi ludźmi na przykładzie własnych doświadczeń. •Uzasadnia potrzebę przebaczenia oraz zadośćuczynienia za popełnione grzechy.
Grzechem niszczy świat	<ul style="list-style-type: none"> •Ukazanie prawdy, że człowiek grzesząc, niszczy świat, w którym żyje i że kochający Bóg wyzwala człowieka z grzechu. •Kształtowanie postawy troski o otaczający świat oraz wdzięczności za dar chrztu. 	<ul style="list-style-type: none"> •Wskazuje, co było przyczyną potopu oraz jakie były jego skutki. •Objaśnia pojęcie „przymierze”. •Porównuje umowy między ludźmi do przymierza z Bogiem. •Wyjaśnia, na czym polegało przymierze Boga z Noem. •Podaje przykłady troski o środowisko naturalne. 	<ul style="list-style-type: none"> •Własnymi słowami opowiada historię o potopie. •Uzasadnia potrzebę troski o środowisko naturalne. •Wyraża wdzięczność za dar chrztu. •Podkreśla ważność przymierza, które zawarł z nim Bóg na chrzcie świętym.
Bóg nie przestaje kochać swojego stworzenia	<ul style="list-style-type: none"> •Przekazanie prawdy, o nieskończonej miłości Boga do człowieka. •Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga za dar jego miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> •Stwierdza, że Bóg kocha każdego człowieka bez względu na jego grzech. •Definiuje pojęcie „protoewangelia”. •Interpretuje fragmenty 	<ul style="list-style-type: none"> •Wyjaśnia, w kim zrealizowała się zapowiedź Protoewangelii. •Wyraża wdzięczność wobec Stwórcy za Jego bezgraniczną miłość.

		Pisma Świętego mówiące o miłości Boga do człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia potrzebę adoracji krzyża.
Bóg niezmienny w wierności	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie wierności Boga wobec człowieka oraz pogłębienie świadomego przyjmowania sakramentów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada o działaniu Boga w ludzkiej historii. • Podaje definicję i dokonuje podziału sakramentów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność osobistego spotkania z Chrystusem w sakramentach. • Uzasadnia potrzebę systematycznego korzystania z sakramentów.
Pan Bóg powołuje Abrahama	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie wiary i ufności powoływanego Abrahama. • Kształtowanie postawy odpowiedzi na Bożego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje treść obietnicy złożonej Abrahamowi przez Boga. • Wyjaśnia określenie „patriarcha”. • Wymienia imiona osób z najbliższej rodziny Abrahama. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia konkretne sytuacje życiowe, które można uznać za Boże wezwanie skierowane do niego.
Odpowiedź Abrahama źródłem błogosławieństwa Bożego	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie związku pomiędzy stałością wiary Abrahama, a Bożym błogosławieństwem. Pobudzanie do naśladowania wiary Abrahama. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada scenę na górze Moria. • Wskazuje na ofiarę Abrahama, jako na największy dowód wierności Boga. • Wyjaśnia, w jaki sposób Pan Bóg błogosławił Abrahamowi: potomek i z niego wielki naród, bogactwo. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia na przykładzie Abrahama sens swojego zawierzenia Panu Bogu w trudnościach. • Odkrywa związek między wyznawaną wiarą w Pana Boga, a Bożym błogosławieństwem w codzienności.
Jakub wzorem zawierzenia siebie Bogu	<ul style="list-style-type: none"> • Poznanie patriarchy Jakuba jako przykładu zawierzenia siebie Bogu. • Zachęta do zawierzenia siebie Bogu w każdej sytuacji życiowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada wydarzenia z życia Jakuba. • Opisuje, co oznacza „Izrael”. • Wyjaśnia, w jaki sposób dokonana się zamiana imienia na Jakub na Izrael. 	<ul style="list-style-type: none"> • Utożsamia Jakuba z Izraelem. • Wyjaśnia, w jaki sposób Pan Bóg odpowiada na zawierzenie się Mu przez Jakuba.
Bóg kocha tych, których wybrał – dwunastu synów Izraela	<ul style="list-style-type: none"> • Uświadamianie Bożej miłości i opieki na przykładzie rodziny Izraela. • Kształtowanie postawy przebaczenia i zgody, zwłaszcza wobec rodzeństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia przynajmniej trzy imiona spośród imion dwunastu braci. • Opowiada historię Józefa do czasu sprzedaży kupcom izraelskim (Rdz 37). 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na potomstwo jako wyraz Bożej miłości i błogosławieństwa • Uzasadnia potrzebę pokonywania kłótni i nieporozumień, zwłaszcza wobec rodzeństwa.
Bóg opiekuje się Józefem	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Bożej opieki w historii Józefa. • Kształtowanie postawy zawierzenia Bogu i zaufania Mu wobec niepewności życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje przynajmniej dwa przykłady z życia Józefa świadczące o opiece Pana Boga. • Opowiada historię Józefa w Egipcie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje konkretne trudne sytuacje życiowe oraz uznaje potrzebę zawierzenia w nich siebie Bogu.
Bóg nie zawodzi w trudnościach	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie i uświadomienie, że Bóg daje siłę do walki z trudnościami życiowymi. • Kształtowanie postawy zawierzenia siebie Panu Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje imiona postaci biblijnych doświadczających trudności. • Interpretuje trudności życia Abrahama, Jakuba, Józefa. • Opowiada o życiu rodzin izraelskich w niewoli egipskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia związek między trudnościami, jakich doświadczamy w życiu, a Bożą opieką. • Wskazuje na potrzebę zaufania i zawierzenia Bogu. • Uzasadnia opiekę Bożą nad swoim życiem i swojej rodziny.

Bóg posyła Mojżesza na ratunek	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z misją i posłannictwem Mojżesza w dziejach Izraela. • Ukazanie prawdy o życiu w posłuszeństwie i zaufaniu wobec Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia ważne wydarzenia związane z misją Mojżesza. • Wymienia nadzwyczajne działania Boga w dziejach Izraela. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje w świetle Biblii postawę Mojżesza wobec Boga i ludzi. • Wskazuje na konieczność kształtowania postawy pomocy innym ludziom. • Akceptuje postawę posłuszeństwa wobec Boga.
Pascha w Starym i Nowym Testamencie	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z wydarzeniami Paschy żydowskiej i Paschy nowotestamentalnej w Jezusie Chrystusie. • Ukazanie Paschy jako obrazu przemiany człowieka odrodzonego po chrzcie świętym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Na podstawie wiedzy z wcześniejszych jednostek podaje jako całość historię Narodu Wybranego od powołania Mojżesza do Paschy. • Tłumaczy znaczenie Paschy w Starym Testamencie i Paschy Jezusa Chrystusa. • Interpretuje grzech jako niewolę człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Porównuje Paschę Izraelitów i chrześcijan. • Wyjaśnia, czym były plagi i jaka była ich rola. • Wskazuje na święta Zmartwychwstania Pańskiego jako na współczesną Paschę chrześcijan – ostateczny cel człowieka.
Przeprowadzenie przez Morze Czerwone zapowiedzią chrztu	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z wydarzeniem przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone. • Ukazanie związku Narodu Wybranego z Ludem Nowego Przymierza, do którego wchodzi się przez chrzest uwalniający z niewoli grzechu pierwotnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest grzech pierwotny i jak zostaje zmaszana z człowieka jego wina. • Tłumaczy sens przejścia przez Morze Czerwone w kontekście wyjścia ku lepszymu życiu. • Interpretuje sakrament chrztu jako wyjście z niewoli grzechu na drogę prowadzącą do życia z Bogiem tu, na ziemi i w wieczności. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje całość historii Izraela, w której zauważa najistotniejszy jej moment – przejście z niewoli ku wolności. • Wskazuje analogię pomiędzy przejściem przez Morze Czerwone a sakramentem chrztu św.
Bóg prowadzi nas do Ziemi Obiecanej	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, że Bóg wierny swemu Przymierzu troszczy się o swój lud i prowadzi go pośród niebezpieczeństw i zagrożeń do Ziemi Obiecanej. • Kształtowanie postawy zaufania i zawierzenia Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje, w jaki sposób Bóg troszczył się o Izraelitów podczas wędrówki do Ziemi Obiecanej. • Wyjaśnia analogię między manną na pustyni a Eucharystią, wodą ze skały a łaską Bożą, Ziemią Obiecaną a niebem. • Wskazuję na rolę Mojżesza w dziejach Izraela. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega analogię pomiędzy wydarzeniami ze Starego Testamentu, a działalnością Jezusa Chrystusa i życiem Kościoła. • Wskazuje na potrzebę korzystania z nadprzyrodzonych środków na drodze do nieba.
Bóg w trosce o człowieka objawia swoje Prawo	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, że Prawo Boże jest wyrazem miłości i troski Stwórcy wobec człowieka. • Przedstawienie biblijnego opisu zawarcia Przymierza na górze Synaj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje warunki Przymierza zawartego przez Boga z Narodem Wybranym. • Wyjaśnia, co znaczy, że Bóg jest miłosierny i łaskawy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje Prawo Boże z Dekalogiem. • Wskazuje postawę pogłębiania znajomości Prawa Bożego. • Uzasadnia postawę odpowiedzialności za Przymierze zawarte z nim przez Boga na chrzcie świętym.
Zachowując	<ul style="list-style-type: none"> • Uświadomienie prawdy, 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia Boże 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, jak troszczyć

przykazania, pogłębiam więź z Bogiem	<p>że zachowywanie przykazań otwiera na miłość i łaskę Boga.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, jak ważna jest dla człowieka więź z Bogiem. 	<p>przykazania.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że wypełnianie przykazań jest wyrazem „przywiązania” do Boga. 	<p>się o więź z Bogiem.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia i przyjmuje postawę troski o świadomość Bożej obecności.
Gdy jestem wierny Bożym przykazaniom, moja wiara jest żywa	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, że żywa wiara wynika z wierności Bogu i Jego Prawu. • Uświadomienie, że wiara przynagla do szukania osobistego związku z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, kiedy wiara jest żywa. • Opowiada o postaciach odznaczających się żywą wiarą. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność powiązania wiary z miłością. • Projektuje sposoby rozwoju wiary.
Troszczę się o swoje sumienie, aby żyć w Przymierzu z Bogiem	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie świadomości, czym jest sumienie. • Ukazanie konieczności kształtowania sumienia w świetle Prawa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, co to jest sumienie. • Wskazuje na sposoby formowania sumienia, aby było prawe i prawdziwe. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność oceny postępowanie w świetle Dekalogu. • Uzasadnia potrzebę formacji sumienia do zachowania Przymierza z Bogiem. • Umacnia postawę systematycznej pracy nad sobą.
Bóg mnie nie odtrąca pomimo mojej niewierności i słabości	<ul style="list-style-type: none"> • Uświadomienie, że Bóg jest wierny zawartemu ze mną Przymierzem. • Ukazanie Boga jako pochyłającego się nad grzesznym człowiekiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega wierność Boga. • Wskazuje naprawdę o grzeszności i niewierności ludzi. • Opowiada o powodach niewierności ludzi wobec Przymierza z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uznaje potrzebę otwierania się na Bożą pomoc w zachowywaniu Przymierza. • Uzasadnia konieczność postawy wierności złożonym obietnicom.
Wąż miedziany zapowiedzią ofiary Chrystusa	<ul style="list-style-type: none"> • Uświadomienie, że grzech niszczy człowieka. • Ukazanie prawdy, że Bóg jest mocniejszy niż grzech i śmierć. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że wąż miedziany zapowiada Chrystusa przybitego do Krzyża. • Wskazuje na prawdę, że dobrowolna śmierć Chrystusa na Krzyżu ratuje nas od grzechu i śmierci. 	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębia świadomość konieczności życia w łasce. • Uznaje, że jest człowiekiem grzesznym, potrzebującym Bożej pomocy. • Uzasadnia przyjęcie postawy wdzięczności za odkupieńczą ofiarę Chrystusa.
Bóg w ofierze Chrystusa wypełnia zapowiedzi Nowego Przymierza	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, czym jest Nowe Przymierze. • Uświadomienie, że Ofiara Chrystusa jest jedyną i wystarczającą do zawiązania Nowego Przymierza. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego potrzebne było Nowe Przymierze. • Opowiada o treściach Bożych obietnic dotyczących zbawienia człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na Jezusowe znaki wierności Boga. • Określa sposoby naśladowania Chrystusa w wierności. • Uzasadnia potrzebę troski o postawę oddawania Bogu czci w Duchu i prawdzie.
Jezus Chrystus daje nam Nowe Przykazanie	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie biblijnego opisu nadania Nowego Przykazania. • Uświadomienie, że tylko w zjednoczeniu z Chrystusem możemy wypełnić Nowe 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, w jaki sposób Chrystus wypełnił Nowe Przykazanie. • Podaje treść Nowego Przykazania. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa własne sposoby realizacji Nowego Przykazania na co dzień. • Uzasadnia potrzebę troski o postawę ofiarności.

	Przykazanie.		
Przykazanie Miłości jednoczy Nowy Lud Boży	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie świadomości, że jedność chrześcijan jest owocem miłości Boga i człowieka. • Ukazanie, że każdy ochrzczony należy do Nowego Ludu Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje przykazanie miłości. • Wyjaśnia, jak praktykować to przykazanie na co dzień. • Wymienia wspólnoty działające w jego parafii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność identyfikowania się z Kościołem (powszechnym i lokalnym – parafia). • Tłumaczy, dlaczego należy się włączyć się w budowania jedności wspólnoty Kościoła.
Wypełnianie przykazań moją drogą do świętości	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie przykazań jako pomocy na drodze do zjednoczenia z Bogiem. • Uświadomienie, że wypełnianie przykazań daje udział w świętości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego Bóg wzywa człowieka do świętości. • Opisuje, co to znaczy być świętym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, jak realizować wezwanie do świętości. • Uzasadnia postawę troski o otwartość na Ducha Świętego.
Bóg zawsze kocha, dlatego pragnie zbawić człowieka	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie świadomości, że Pan Bóg systematycznie realizuje swój plan zbawienia człowieka. • Ukazanie, że Bóg towarzyszy ludziom w kolejnych wydarzeniach zbawczych, tworzących razem panoramę dziejów miłości Boga do ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje całościową wizję panoramy Dziejów Zbawienia. • Dostrzega w Bożej Miłości zbawczy sens, łączący poszczególne wydarzenia. • Wskazuje Bożą obecność w ludzkiej historii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wstępnie interpretuje dzieje, jako miejsca objawiania się Boga. • Wyjaśnia różne sposoby objawiania się Bożej miłości w wydarzeniach historycznych oraz w historii własnego życia.
Bóg obiecuje Mesjasza	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z „obietnicami mesjańskimi”. • Umocnienie zaufania, że Bóg zawsze jest wierny swoim obietnicom. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje treść obietnic mesjańskich, wyrażanych przez adwentowe antyfony. • Wyjaśnia znaczenie misji proroków. • Interpretuje, że obietnice mesjańskie służyły przygotowaniu Ludu Bożego na przyjście Zbawiciela. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wzmacnia swoje zaufanie do Bożych obietnic. • Wskazuje na związek tekstów liturgicznych z przekazem biblijnym. • Odczytuje biblijną symbolikę. • Uzasadnia potrzebę odpowiedzialności za składane obietnice.
Poznaję ojczyznę Mesjasza`	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie ziemskiej ojczyzny Pana Jezusa w kontekście Jego życiowych doświadczeń i zbawczej misji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje geograficzne ukształtowanie Palestyny w czasach Pana Jezusa. • Podaje główne elementy kulturowe i historyczne, które ukształtowały ziemską ojczyznę Jezusa. • Wyjaśnia związek między geograficzną, kulturową i historyczną charakterystyką Palestyny a nauczaniem Pana Jezusa. • Wskazuje na wartość emocjonalnych więzi z własną ojczyzną. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia główne regiony geograficzne Palestyny oraz krótko je charakteryzuje. • Uzasadnia wyjątkowy charakter Ziemi Świętej w zbawczej misji Pana Jezusa. • Wyjaśnia, skąd się wzięły nazwy biblijnych miejsc (np. Kalwarii) w różnych krajach świata, m.in. w Polsce.
Kim jest Jezus Chrystus?	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie historycznej obecności Jezusa. • Pogłębienie osobistego związku z Panem 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że Jezus Chrystus jest postacią historyczną. • Wymienia źródła 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę. • Wskazuje na potrzebę świadectwa

	Jezusem.	chrześcijańskie i pozachrześcijańskie na temat historyczności Jezusa.	o Jezusie na codzien.
W Jezusie Bóg objawia miłość ku ludziom	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie prawdy o miłości Boga objawionej w Jezusie Chrystusie i oddania się człowiekowi. • Kształtowanie postawy oczekiwania i gotowości na spotkanie z Jezusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje na podstawie J 3, 16, że przyście Jezusa jest wyrazem największej miłości Boga i spełnieniem ludzkich oczekiwań i pragnień. • Wyjaśnia, na czym polega oczekiwanie na powtórne przyście Chrystusa. • Wskazuje na potrójne znaczenie Adwentu w życiu chrześcijanina (historyczne, eschatologiczne i osobiste). 	<ul style="list-style-type: none"> • Zna słowa i melodię piosenki: „Bóg tak umiłował świat”. • Przedstawia w scenie biblijnej perykopę o dziesięciu pannach oczekujących na oblubieńca • Uzasadnia konieczność troski o postawę oczekiwania na spotkanie z Jezusem.
Odkrywamy tajemnice życia Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie życia ukrytego Jezusa i Świętej Rodziny jako ideału życia rodzinnego. • Kształtowanie postawy pokory i cierpliwości w wypełnianiu codziennych obowiązków, pomagających wzrastać w mądrości i łasce u Boga i u ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na Wcielenie jako potwierdzenie niezwyklej godności ludzkiego życia w wymiarze cielesnym. • Opowiada o życiu Świętej Rodziny w Nazarecie 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje fragmenty o życiu ukrytym Jezusa. • Wyjaśnia potrzebę osobistego zaangażowania w budowę relacji rodzinnych.
Jan Chrzciciel daje świadectwo o Jezusie Chrystusie	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywanie znaczenia Osoby Jezusa z Nazaretu, jako „umiłowanego Syna, w którym Ojciec ma upodobanie” dla dziejów ludzkości. • Poglębianie prawdy, że w Jezusie Chrystusie objawiła się miłość Boga i Jego oddanie się człowiekowi („Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”). • Kształtowanie postawy oczekiwania i gotowości na spotkanie z Jezusem (potrzeba osobistego nawrócenia). 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje biblijny opis Chrztu Jezusa w Jordanie. • Odkrywa prawdę o misji Jana Chrzciciela, szczególnie wezwanie do pokuty i nawrócenia. • Charakteryzuje świadectwo wiary o Jezusie Chrystusie złożone przez Jana Chrzciciela. • Wyjaśnia sens słów „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” w kontekście misji Mesjasza. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na zatroskanie o postawę nawrócenia na podstawie odkrycia prawdy o misji Jana Chrzciciela. • Uzasadnia, że życie sakramentalne człowieka jest drogą jego przeobstwienia.
Bóg daje świadectwo o swoim Synu	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie znaczenia Osoby Jezusa z Nazaretu, jako „umiłowanego Syna”, który posłusznie wypełnia swoje posłannictwo i uczy całkowitego poddania się woli Ojca. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia biblijny opis Przemienienia Jezusa. • Podaje przykłady posłuszeństwa i pokory Jezusa – sprawiedliwego Sługi, wypełniającego posłannictwo Mesjasza. • Uzasadnia, że Jezus, 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego Jezus jest sprawiedliwym Sługą, umiłowanym Synem Ojca. • Interpretuje podstawowe zadania związane z posłuszeństwem Jezusowi. • Wskazuje, na sposoby

	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy gotowości na spotkanie z Jezusem przez naśladowanie Jezusa – Syna Bożego, który jest sprawiedliwym Sługą. 	<p>umiłowany Syn, uczy nas całkowitego poddania się woli Ojca.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens poddania się woli Ojca w Modlitwie Pańskiej. 	<p>rozwijania postawy służby na wzór Mesjasza – Sługi Bożego.</p>
Jezus zaprasza nas do swego królestwa	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie królestwa Bożego, do którego zaproszeni są wszyscy ludzie. • Zachęta do systematycznego przyjmowania sakramentów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, kto jest założycielem królestwa Bożego. • Interpretuje, że Jezus Chrystus przyjdzie powtórnie na końcu świata. • Definiuje pojęcie Paruzji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podejmuje refleksję nad zapoczątkowanym na chrzcie świętym powołaniem do rozwijania królestwa Bożego. • Wskazuje na ludzi wartościowych i ceni ich. • Uzasadnia konieczność systematycznego uczestniczenia w sakramentach świętych.
Uczestniczę w misji Jezusa Chrystusa	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywanie i doświadczanie misji Jezusa przez Jego czyny oraz sakramenty święte. • Obudzenie pragnienia bycia dobrym – zaangażowanym chrześcijaninem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje cel przyścia Pana Jezusa na ziemię. • Wyjaśnia, na czym polega potrójna misja Jezusa: kapłańska, prorocka i królewska. • Wymienia sposoby głoszenia nauki Jezusa w dzisiejszych czasach. 	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywa związek swojej misji z misją Jezusa. • Określa i rozwija postawę głosiciela Jezusa i Jego misji na wzór Apostołów. • Uzasadnia potrzebę pełnienia funkcji związanych z liturgią słowa.
Jezus głosi Dobrą Nowinę o królestwie Bożym	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Jezusa jako radosnego głosiciela królestwa Bożego 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że misją Jezusa było nauczanie o królestwie Bożym oraz wezwanie do nawrócenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność podjęcia próby przekazywania Ewangelii w codziennym życiu. • Argumentuje potrzebę radosnego głoszenia Dobrej Nowiny.
Poznajemy królestwo Boże w przypowieściach Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie królestwa Bożego w przypowieściach Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa czym są przypowieści. • Opowiada ich treść. • Wyjaśnia, że w przypowieściach przemawia Jezus, ucząc nas mądrego życia i poszukiwania królestwa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, czym jest królestwo Boże. • Wskazuje na potrzebę budowania królestwa Bożego w swoim życiu.
Buduję królestwo Boże, przystępując do sakramentów świętych	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie ważności sakramentów świętych na drodze chrześcijańskiego życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia sakramenty święte. • Uzasadnia ich wartość. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na konieczność budowania bliskiej relacji z Jezusem poprzez przyjmowanie sakramentów świętych. • Argumentuje, że przez przyjmowanie sakramentów pogłębia wiarę oraz daje świadectwo o Jezusie.
Słowo Boże moim drogowskazem do nieba	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywanie prawdy, że słowo Boże jest konkretną wskazówką jak żyć. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest słowo Boże w życiu chrześcijanina. • Opisuje Słowo Boże jako drogowskaz. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, że słowo Boże usłyszane należy wprowadzać w życie, jako drogowskazy Boga. • Uzasadnia konieczność pogłębiania znajomości słowa Bożego i dobrego jego odczytywania.

Modlitwą i czynem odpowiadam na słowo Boże	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, że przez słowo Boże kształtujemy swój chrześcijański charakter. • Odkrywanie, że dzięki słowu Bożemu działa w nas Jezus. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada treść perykopy Mt 7, 24-27. • Wyjaśnia, że poprzez modlitwę i dobre czyny utrwalamy poznane słowo Boże. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, że chrześcijanin poprzez modlitwę i czyn kształtuje swój charakter. • Uzasadnia potrzebę przyjmowania postawy życia słowem Bożym.
Zasłuchany w słowo Pana chcę żyć lepiej	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy słuchania słowa Bożego i osobistej odpowiedzi życiem na usłyszane słowo. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada, że Bóg przez wieki przemawiał do człowieka, 1 Sm 3, 1-10, Hbr 4, 12, Mk 10, 17-27. • Wyjaśnia prawdę, że Bóg ciągle przemawia do człowieka (np. przez kapłanów, rodziców, nauczycieli itp.), Jego słowo jest żywe i trwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Argumentuje potrzebę postawy aktywnego słuchania Boga. • Uzasadnia dialog z Bogiem poprzez osobistą postawę wiary (przez słowo i czyn).
Jezus zaprasza mnie na drogę błogosławieństw	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywanie świata wartości płynących z ewangelicznych błogosławieństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje treść błogosławieństw zawartych w Kazaniu na górze (Mt 5, 1-10). • Opiniuje okoliczności, w których Jezus wygłosił błogosławieństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje błogosławieństwa ewangeliczne jako drogowskazy na drodze do świętości. • Zauważa potrzebę realizacji błogosławieństw w swoim środowisku jako pomoc potrzebną do zbawienia.
Błogosławiony ks. Bronisław Markiewicz podpowiada mi, jak iść drogą błogosławieństw	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie postaci i postawy bł. ks. Bronisława Markiewicza jako realizatora drogi ewangelicznych błogosławieństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje osobę błogosławionego Bronisława. • Wyjaśnia na czym polegała jego działalność. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje sposób realizacji błogosławieństw na przykładzie życia bł. Bronisława Markiewicza. • Uzasadnia ponadczasową wartość błogosławieństw. • Wskazuje na konieczność realizacji wskazań Jezusa w swoim życiu.
Święty Franciszek pokazuje mi, jak szczęśliwa jest droga błogosławieństw	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie św. Franciszka jako wzoru do radykalnego naśladowania Jezusa (człowieka ośmiu błogosławieństw). • Kształtowanie postawy życia błogosławieństwami na wzór św. Franciszka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada historię życia św. Franciszka. • Wymienia osiem błogosławieństw. • Wyjaśnia sens ośmiu błogosławieństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje osiem błogosławieństw w kontekście życia św. Franciszka. • Wyjaśnia, dlaczego droga błogosławieństw jest drogą prowadzącą do szczęścia. • Wskazuje na konieczność naśladowania Chrystusa, aby osiągnąć pełnię szczęścia – życie wieczne.
Żyję Ewangelią we wspólnocie rodzinnej, kościelnej, szkolnej, narodowej	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie wspólnoty rodzinnej, kościelnej, szkolnej, narodowej jako miejsca realizacji Ewangelii. • Kształtowanie postaw chrześcijańskich w poszczególnych środowiskach. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia, jakie zadania mają określone wspólnoty. • Wskazuje, jak żyć Ewangelią we wspólnocie rodzinnej, kościelnej, szkolnej, narodowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Odróżnia to, czym żyje świat, od tego, co wskazuje Ewangelia. • Odkrywa potrzeby wymienionych wspólnot i chce angażować się w nie przez konkretne czyny. • Uzasadnia zaangażowanie się w życie tych wspólnot przez konkretne czyny.
Nie jestem sam – Bóg	<ul style="list-style-type: none"> • Wdrażanie do 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, w jaki sposób 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, w jaki sposób

współpracuje ze mną	chrześcijańskiego przeżywania trudności życia, sytuacji osamotnienia. • Budowanie nadziei wynikającej ze zjednoczenia z Chrystusem.	może dziś spotykać się z Jezusem. • Podaje biblijny opis spotkania Jezusa z Zacheuszem. • Wyjaśnia, dlaczego z Jezusem można łatwiej przetrwać trudności.	może zawierzyć swoje życie Jezusowi. • Uzasadnia i oddaje Jezusowi w czasie modlitwy konkretne, trudne sytuacje życiowe.
Pan Jezus zaspokaja głód mojego serca	• Poznanie ewangelicznego przekazu o cudzie rozmnożenia chleba. • Ukazanie związku rozmnożenia chleba z Eucharystią. • Kształtowanie postawy częstego przyjmowania Komunii Świętej.	• Opowiada treść ewangelicznego opisu rozmnożenia chleba. • Podaje okoliczności ustanowienia Eucharystii. • Podaje słowa konsekracji. • Wyjaśnia określenie „głód życia wiecznego”.	• Wykazuje związek rozmnożenia chleba z Eucharystią. • Uzasadnia konieczność uczestniczenia w Eucharystii. • Wskazuje na rzeczywistą obecność Pana Jezusa pod postaciami chleba i wina.
Pan Jezus odpuszcza grzechy	• Poznanie ewangelicznego przekazu o odpuszczeniu grzechów kobiecie cudzołożnej. • Ukazanie Boskości Jezusa, który ma moc odpuszczania grzechów. • Kształtowanie postawy oddania swoich grzechów Jezusowi w sakramencie pokuty.	• Opowiada treść ewangelicznego opisu odpuszczenia grzechów kobiecie cudzołożnej. • Wymienia pięć warunków dobrej spowiedzi. • Wyjaśnia, na czym polega żal doskonały i niedoskonały.	• Wykazuje związek pomiędzy bóstwem Jezusa a władzą odpuszczania grzechów. • Uzasadnia konieczność żalu za grzechy i postanowienia poprawy przy korzystaniu z sakramentu pokuty. • Wskazuje na potrzebę regularnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.
Pan Jezus uzdrawia duszę i ciało	• Poznanie ewangelicznego przekazu o odpuszczeniu grzechów i uzdrowieniu paralytyka. • Ukazanie znaczenia i skutków sakramentu namaszczenia chorych. • Kształtowanie chrześcijańskiej postawy troski o chorych.	• Opowiada treść ewangelicznego opisu odpuszczenia grzechów i uzdrowienia paralytyka. • Wyjaśnia chrześcijański sens cierpienia w życiu człowieka. • Podaje biblijne podstawy sakramentu namaszczenia chorych.	• Wskazuje na sposoby pomocy ludziom cierpiącym. • Wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych. • Wskazuje na znaczenie sakramentu namaszczenia chorych dla cierpiących.
Ufam Jezusowi wśród życiowych burz	• Poznanie ewangelicznego przekazu o cudach Jezusa, w tym uciszenia burzy na jeziorze.	• Przedstawia wydarzenie uciszenia burzy na jeziorze. • Wyjaśnia, że konieczna jest modlitwa o wiarę.	• Uzasadnia, że wiara w Jezusa jest ratunkiem wśród życiowych burz. • Wykazuje pragnienie powierzenia się Jezusowi.
Święta s. Faustyna wzorem zawierzenia siebie i świata Bożemu Miłosierdziu	• Ukazanie istoty zawierzenia na przykładzie św. s. Faustyny.	• Wymienia elementy zawierzenia w życiu s. Faustyny. • Wyjaśnia na czym polegało posłannictwo s. Faustyny	• Uzasadnia postawę zawierzenia w codziennym życiu. • Wskazuje na konieczność korzystania ze źródeł Bożego Miłosierdzia. • Argumentuje potrzebę szerzenia kultu Miłosierdzia Bożego.
Pan Jezus umacnia moją wiarę w ciała zmartwychwstanie	• Kształtowanie postawy wiary w zbawczą moc Jezusa.	• Przedstawia opowiadania o wskrzeszeniu Łazarza, młodzieńca	• Określa, czym jest chrześcijańska nadzieja na życie wieczne.

	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie ewangelicznych opisów wskrzeszeń jako umocnienia nadziei na życie wieczne. 	<p>z Nain i córki Jaira.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na wiarę, jako konieczny warunek osiągnięcia zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego wiara jest warunkiem osiągnięcia życia wiecznego.
Modłę się za moich bliskich zmarłych	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie wartości modlitwy za zmarłych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia formy pomocy zmarłym. • Opisuje, kiedy w sposób szczególny Kościół pamięta o zmarłych. • Wyjaśnia czym jest odpust. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych. • Wskazuje na konieczność szacunku wobec zmarłych. • Argumentuje rozwijanie postawy dbałości o groby bliskich zmarłych.
Pan Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia – biorę udział w Triduum Paschalnym	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie prawdy o zbawczej śmierci Jezusa na krzyżu jako centralnego wydarzenia tajemnicy zbawienia. • Uwrażliwienie na liturgiczne świętowanie męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia podstawowe wydarzenia męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. • Wymienia znaki liturgiczne związane ze świętowaniem tych wydarzeń. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia zbawczy sens śmierci Jezusa. • Wykazuje potrzebę i pragnienie udziału w Triduum Paschalnym.
Oczekuję powtórnego przyjścia Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy wiary w powtórne przyjście Jezusa. • Ukazanie, że zjednoczenie z Jezusem w modlitwie i Eucharystii jest wyrazem gotowości na Jego powtórne przyjście. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje wypowiedzi Jezusa, które wskazują na Jego obietnicę powtórnego przyjścia w chwale. • Wskazuje, że udział w liturgii Kościoła jest fundamentem do budowania królestwa Bożego i okazywaniem gotowości na przyjście Jezusa w chwale. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa, jakie podjąć działania, by być gotowym na przyjście Jezusa w chwale. • Wyjaśnia znaczenie słów aklamacji po przeistoczeniu. • Uzasadnia, że miłość wobec ludzi i wypełnianie obowiązków jest wyrazem gotowości na spotkanie z Panem.
Wierzę w Boga, który działa we mnie i przeze mnie	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywanie Bożej obecności, Bożej mocy i Bożego działania na przykładzie postaci i wydarzeń Starego i Nowego Testamentu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Na podstawie zdobytych wiadomości w klasie V wymienia wybrane, najważniejsze postaci historii zbawienia. • Podaje wybrane, najważniejsze wydarzenia Starego i Nowego Testamentu. • Wymienia przykłady postaw wynikających z zaufania Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia na przykładzie biblijnych postaci Boże działanie i Bożą obecność wśród swego ludu. • Wskazuje na wiarę jako konieczny warunek do spotkania z Bogiem.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów (DU. 83 poz. 562 z 2007r z późniejszymi zmianami)

Na początku każdego roku szkolnego uczeń zostaje poinformowany o wymaganiach edukacyjnych wynikających z realizowanego programu nauczania oraz o zasadach oceniania.

Ocenianie bieżące z zajęć edukacyjnych ma na celu monitorowanie pracy ucznia oraz przekazywanie uczniowi informacji o jego osiągnięciach edukacyjnych.

Ocenianie ma też charakter motywujący w procesie uczenia się, poprzez wskazanie, co uczeń robi dobrze, co wymaga poprawy oraz jak powinien dalej się uczyć.

Oceny są jawne dla ucznia.

Nauczyciel na zajęciach lekcyjnych udostępnia uczniowi sprawdzone i ocenione prace pisemne.

Wszystkie prace pisemne uczniów są gromadzone przez nauczyciela do końca zajęć dydaktycznych w danym roku szkolnym.

Rodzice mogą otrzymać prace pisemne ucznia do wglądu podczas konsultacji indywidualnych.

Ocenianiu podlegają następujące formy pracy uczniowskiej:

- **kartkówka**
Obejmuje materiał z 1-2 ostatnich lekcji lub materiał „wyznaczony”. Kartkówka nie musi być zapowiedziana. Oceny z kartkówek raczej nie podlegają poprawie;
- **sprawdzian, test**
Obejmuje materiał z 1 - 2 rozdziałów. Nauczyciel zapowiada sprawdzian z min. tygodniowym wyprzedzeniem.

Prace uczniów po sprawdzeniu zostaną im przedstawione i omówione. Rodzice mogą zapoznać się z pracami dziecka podczas konsultacji. Uczeń, który z przyczyn losowych nie pisał zapowiedzianej w jego obecności pracy – pisze ją na pierwszej lekcji, kiedy jest obecny. W przypadku, kiedy uczeń nie był obecny w czasie ogłaszania pracy pisemnej i potem przez min. 4 kolejne dni robocze, niezwłocznie po powrocie do szkoły powinien uzgodnić z nauczycielem termin zaliczenia.

Praca pisemna jest oceniana w skali procentowej przeliczanej na oceny w skali 1-6 według następujących zasad:

100% - 96%	celujący
95% - 90%	bardzo dobry
89% - 75%	dobry
74% - 50%	dostateczny
49% - 30%	dopuszczający
29% - 0%	niedostateczny

Oceny ze sprawdzianów i prac klasowych można poprawić w ciągu 2 tygodni od oddania ich przez nauczyciela;

- **wypowiedź ustna**

Nauczyciel może zapytać ucznia z materiału obejmującego ostatnie 2 lekcje, na których uczeń był obecny;
Oceny z wypowiedzi ustnej raczej nie podlegają poprawie;

- **praca domowa**

Prace domowe będą kontrolowane i oceniane.

Nauczyciel może zaproponować wykonanie pracy dodatkowej - dla chętnych

- **zeszyt przedmiotowy i zeszyt ćwiczeń**

Uczeń ma obowiązek prowadzić zeszyt przedmiotowy oraz zeszyt ćwiczeń (jeśli taki jest przewidziany programem).

Nauczyciel ocenia ich prowadzenie przynajmniej raz w semestrze.

Przy ocenie zeszytu przedmiotowego oraz zeszytu ćwiczeń będą brane pod uwagę następujące kryteria:

- ✓ poprawność wykonanych zadań,
- ✓ systematyczność
- ✓ estetyka;

- **praca na lekcji**

Aktywna i poprawna praca na lekcji jest oceniana znakiem „+”. Pięć znaków „+” jest równe ocenie bardzo dobrej. Uczeń podczas lekcji może zdobyć więcej niż jeden „+”. Brak lub odmowa pracy na lekcji może być oceniona znakiem „-„. Trzy znaki „-„, równe są ocenie niedostatecznej. Uczeń podczas lekcji może otrzymać najwyżej jeden „-”.

- **różne aktywności ucznia o poszerzające jego umiejętności i wiedzę religijną**

np. udział w konkursie.

Postanowienia końcowe:

Uczeń ma prawo zgłosić „nieprzygotowanie” 3 razy w ciągu semestru bez negatywnych następstw, każde następne nieprzygotowanie może spowodować, iż uczeń otrzyma ocenę niedostateczną.

Za nieprzygotowanie uważa się: brak zeszytu, brak zeszytu ćwiczeń lub podręcznika; brak pracy domowej; nieprzygotowanie do odpowiedzi ustnej lub niezapowiedzianej kartkówki.

Nieprzygotowanie do lekcji należy zgłosić nauczycielowi na początku lekcji.

Uczeń, który opuścił zajęcia lekcyjne jest zobowiązany do uzupełnia swoich wiadomości na podstawie podręcznika. W przypadku długiej nieobecności – przynajmniej 5 kolejnych dni roboczych – formę nadrobienia zaległości uczeń ustala z nauczycielem.

Ocena klasyfikacyjna jest wystawiana w oparciu o oceny bieżące, jest oceną „ważoną”.

Ocena jest jawna dla ucznia i jego rodziców. Rodzice zostają poinformowani o ocenach bieżących na zebraniach oraz podczas indywidualnych rozmów z nauczycielem – konsultacji.

Nauczyciel o przewidywanej niedostatecznej ocenie klasyfikacyjnej (śródrocznej lub rocznej) informuje ucznia i jego rodziców na miesiąc przed klasyfikacją.

W przypadku uzyskania oceny niedostatecznej śródrocznej uczeń ma prawo poprawy w terminie ustalonym przez nauczyciela.

Zakres materiału i wymagania obowiązują tak, jak na ocenę dopuszczającą.

Uczeń ma możliwość uzyskania rocznej oceny klasyfikacyjnej wyższej niż wystawiona zgodnie z warunkami i trybem zamieszczonym poniżej.

**Warunki i tryb
uzyskania wyższej niż wystawiona
rocznej oceny klasyfikacyjnej z religii
(DU.83 poz. 562 z 2007r., z późniejszymi zmianami; Statut Szkoły)
Rozporządzenie o klasyfikowaniu, ocenianiu i promowaniu uczniów**

Tryb:

Rodzice ucznia, który ubiega się o wyższą niż wystawiona ocenę klasyfikacyjną, zaraz po uzyskaniu informacji o wystawionej klasyfikacyjnej ocenie rocznej, zwracają się niezwłocznie do dyrektora szkoły z wnioskiem o sprawdzian wiadomości i umiejętności ich dziecka. Jednocześnie zwracają się do nauczyciela przedmiotu o warunki poprawy wystawionej oceny rocznej.

Nauczyciel w ciągu 3 dni od uzyskania informacji o złożonym wniosku przedstawia rodzicom warunki poprawy oceny.

Warunki:

Uczeń ma możliwość poprawy klasyfikacyjnej oceny rocznej z religii po spełnieniu następujących warunków:

Przy ubieganiu się o **poprawę z oceny niedostatecznej (1) na dopuszczającą (2)** uczeń powinien w ciągu całego roku szkolnego:

- uzyskać przynajmniej 2,0 z egzaminu poprawkowego;
- okazać zeszyt przedmiotowy - przynajmniej częściowo uzupełniony.

Przy ubieganiu się o **poprawę z oceny dopuszczającej (2) na dostateczną (3)** uczeń powinien w ciągu całego roku szkolnego:

- uzyskać przynajmniej 3,0 z egzaminu poprawkowego;
- okazać systematycznie prowadzony zeszyt przedmiotowy.

Przy ubieganiu się o **poprawę z oceny dostatecznej (3) na ocenę dobrą (4)** uczeń powinien w ciągu całego roku szkolnego:

- uzyskać przynajmniej 4,0 z egzaminu poprawkowego;
- okazać systematycznie prowadzony zeszyt przedmiotowy
- wykazać znajomość następujących modlitw: "Ojcze nasz", Zdrowaś Maryjo", "Wierzę w Boga"

Przy ubieganiu się o **poprawę z oceny dobrej (4) na ocenę bardzo dobrą (5)** uczeń powinien w ciągu całego roku szkolnego:

- uzyskać przynajmniej 5,0 z egzaminu poprawkowego;
- okazać systematycznie prowadzony zeszyt przedmiotowy;
- wykazać znajomość modlitw wymaganych na danym poziomie edukacyjnym.

Postanowienia końcowe

Nauczyciel do egzaminu poprawkowego przygotowuje zadania na piśmie po konsultacji z innym nauczycielem tego przedmiotu.

Każdy uczeń ubiegający się o poprawę wystawionej rocznej oceny klasyfikacyjnej z religii wykonuje sprawdzian wiadomości i umiejętności z zakresu treści programowych danej klasy w obecności co najmniej dwóch nauczycieli religii.

Sprawdzian złożony jest z zadań o różnym stopniu trudności i oceniany jest według następującej skali:

Liczba uzyskanych procentów:

ocena:

100% - 96%

celujący

95% - 90%

bardzo dobry

89% - 75%

dobry

74% - 50%

dostateczny

49% - 30%

dopuszczający

29% - 0%

niedostateczny.